

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 25/2023
05.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић и Зорана Хаџића, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., ..., чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Новом Саду III-10 У 23066/18 од 29.12.2022. године, са противном странком Министарством правде Републике Србије, у предмету конкурса, у нејавној седници већа одржаној дана 05.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Управног суда – Одељења у Новом Саду III-10 У 23066/18 од 29.12.2022. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоце захтева, поднета против решења Министарства правде Републике Србије број 731-00-6/2016-22 од 08.11.2018. године, којим је, ставом првим диспозитива, дозвољено понављање поступка, који је окончан доношењем решења министра правде број: 740-08-01739/2014-22 од 27.06.2014. године о именовању АА за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду; ставом другим диспозитива, поништено решење министра број: 740-08-01739/2014-22 од 27.06.2014. године о именовању АА за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду и ставом трећим диспозитива, одређено да се не именује АА за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду. Ставом другим диспозитива побијане пресуде, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде правила поступка од битног утицаја на решење ствари која је била предмет управног спора и повреде закона на штету подносиоце захтева, подносиоцека истиче да Управни суд није одлучиво у границама захтева из тужбе, није је по службеној дужности пазио на ништавост оспореног акта на коју му је тужбом указано, нити је оценио све наводе тужбе, а за оцену поједних навода није дао правилне и на закону засноване разлоге. Указује на активно непоступање туженог органа по налогу суда из пресуде III-6 У 2051/16 од 03.10.2018. године, те да је оспорено решење ништаво у ставу 3. јер је

неизвршиво. Сматра да у конкретном случају, због протеча законског рока, нису били испуњени услови за понављање поступка, са којих разлога је и поништено прво решење туженог органа којим је дозвољено понављање поступка и наложено органу да те неправилности отклони. Истиче и да је оспорено решење донето у време примене новог Закона о општем управном поступку, када није постојала могућност да се истим решењем дозволи понављање поступка и донесе одлука у поновљеном поступку, чиме су повређена правила поступка из члана 181. став 3. и 182. Закона о општем управном поступку. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи. Тражи трошкове за састав захтева.

Противна странка у одговору на захтев наводи да остаје при наводима одговора на тужбу којом се оспорава решење од 08.11.2018. године и предлаже да суд одбије захтев за приспитивање судске одлуке као неоснован.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је тужени орган одлучио када је дозволио понављање поступка, окончаног решењем министра правде број 740-08-01739/2014-22 од 27.06.2014. године, поништио наведено решење и одредио да се АА не именује за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, јер су приликом именовања тужиле постојале неправилности, односно у поступку предлагања кандидата за именовање, учествовало је лице које је морало бити изузето, због чега су били испуњени услови за понављање поступка из одредбе члана 176. став 1. тачка 3) Закона о општем управном поступку.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева да је Управни суд доношењем побијане пресуде битно повредио правила поступка, и то повредом права подносиоца на образложену судску одлуку. Ово стога што је тужила у тужби истицала, а што у основи понавља и у захтеву за преиспитивање судске одлуке, да је поступак поновљен након истека законом прописаног рока за понављање поступка, јер је за чињеницу да је брат тужиле, овде подносиоца захтева, био члан конкурсне Комисије која је министру предложила листу кандидата за избор извршитеља, тужени сазнао 07.07.2014. године, а решење којим је дозволио понављање донео 30.12.2015. године. Истицала је и да је диспозитив оспореног решења неразумљив и неизвршив, јер је супротан одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу којим је прописано каква одлука поводом именовања извршитеља може бити донета. У образложењу побијане пресуде су цитирани ови наводи тужбе, али Управни суд у образложењу побијане пресуде, није дао разлоге због чега су ти наводи тужбе без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења.

Врховни касациони суд указује да у образложењу правилно образложене одлуке морају бити наведена и размотрена суштинска питања за доношење одлуке, односно наведени одговарајући и довољни разлози за одлуку. С тога се не може прихватити као правилан закључак Управног суда да су били испуњени услови из одредбе члана 176. став 1. тачка 3) Закона о општем управном поступку за понављање поступка и да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је нашао да су побијаном пресудом повређена правила поступка која су од утицаја на решење ствари, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде и предмет вратио Управном суду да донесе нову одлуку о тужби подносиоца.

Врховни касациони суд није одлучивао о захтеву подносиоце за накнаду трошкова, јер овом пресудом није окончан поступак по тужби, него је захтев уважен, побијана пресуда Управног суда укинута и предмет враћен Управном суду на поновно одлучивање, па ће се о трошковима поступка поводом правног лека одлучити у коначној одлуци на основу одредбе члана 165. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС , 55/14, 87/18, 18/20), на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 05.05.2023. године, Узп 25/2023

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић